

Budějovická sokolí mláďata byla okroužkována

úterý, 14. května 2019

V hnízdě vyrůstají dvě samičky a sameček, každé mládě dostalo dva kroužky.

Kroužkování mláďat vzácného sokola stěhovavého, která se vylíhla o letošních Velikonocích ve speciální hliníkové budce na ochozu komínu výtopny Nové Vráto, provedl v pátek 10. května ornitolog Václav Beran, zoolog a kurátor sbírky Muzea města Ústí nad Labem a výzkumný pracovník ALKA Wildlife. Potvrdil, že mláďatům v době kroužkování bylo kolem 20 dnů, byla zdravá a ve výborné kondici. Jejich vývoj sledují lidé prostřednictvím kamery na webu teplárny www.teplarna-cb.cz/hnizdo/img.php.

Kroužkování netrpělivě sledovala matka mláďat, která létala kolem komínu. Sokolí pár si místo nevybral náhodou. Umístění budky je velmi bezpečné, byla nainstalovaná ve výšce 120 metrů, a areál výtopny disponuje přirozeným přírodním prostředím. Sokolí jedinci se v krajské metropoli pohybovali již několik let, ale až letos poprvé vytvořili pár a zahrnili, na Českobudějovicku je to unikátní situace.

„V literatuře žádná prokázaná sokolí hnízdění v jižních Čechách, kromě Šumavy, nejsou. A to ornitologické záznamy sahají až do 19. století,“ uvedl Václav Beran. Místo k hnízdění si pár hledá vždy zkraje roku, případná mláďata se kroužkují ve stáří kolem 20 dnů a za dalších 25 dnů jsou schopna bezpečně létat a budku pomalu opouštět. Po zbytek roku žijí ve volné přírodě.

„Sokolí pár z Vráta není kroužkovaný, není tedy jasné, odkud pochází, jedná se nejspíše o mladé jedince. Samice je viditelně větší než samec, což je běžné. Jedná se pravděpodobně o její první mláďata, příští rok se uvidí, zda tento úspěch zopakuje,“ uzavírá ornitolog.

V hnízdě vyrůstají dvě samičky a sameček, každé mládě dostalo dva kroužky. Jeden, odečítací, nese pouze tři znaky a je možné ho přečíst dalekohledem či pomocí fotopasti. Druhý, národní kroužek, slouží k přesné evidenci ptáka v

databázi kroužkovací stanice. Jeho unikátní kód funguje jako číslo občanského průkazu – k jednoznačné pozdější identifikaci. Použití odečítacího kroužku výrazně zvyšuje šance, že se v budoucnu o sokolech veřejnost něco dozví. S výjimkou mláďat se tedy v současnosti ornitologům sokoli dostávají do rukou až mrtví či zranění.

Dospělosti se dožije jen asi třetina jedinců, v přírodě přežijí jen ti nejsilnější. Samičky se posouvají od svého rodiště minimálně několik desítek kilometrů a tam hledají nová teritoria. Ta by se teď mohla rozšířit směrem na východ a byla by šance, že i tam sokoli zahnízdí tak, jako se to stalo v Českých Budějovicích.